

føjede Betingelser, hvorved det tilsigtes at regulere disse Forhold, der have givet Anledning dels til Lovl. om Grænsen for det tilladelige, dels til Misbrug.

Da det imidlertid er vanskeligt at angive alle de Tilfælde, i hvilke Beværtning skal kunne drives uden Adkomst, er det forbeholdt Indenrigsministeriet at meddele fornøden Tilladelse i andre Tilfælde, som kunne stilles lige med de i Paragraffen udtrykkeligt nævnte.

Endelig indeholdes i Paragraffens Slutning en ny Bestemmelse, nemlig en Beføjelse for Amtmanden til at meddele dertil egnede Personer en midlertidig Tilladelse til paa Landet at holde Beværtning i det nærmere angivne, begrænsede Omfang, idet man har ment, at der under særegne Omstændigheder kunde være Trang til saadan begrænset Beværtningsnæring, og at denne ikke burde bebyrdes med de til Erhvervelse af kongelig Bevilling og Næringsbevis forbundne Omkostninger.

Til § 9.

Denne Paragraf indeholder et, formentlig hensigtsmæssigt Paabud om, at der i de Beværtninger, med hvilke Ret til Udfænkning af Brændevin og skattepligtigt Øl ikke er forbunden, skal findes et paa isjæfaldende Maade anbragt Opflag om, at saadan Udfænkning ikke maa finde Sted.

Til § 10.

Denne Paragraf giver nærmere Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde Adkomst paa Beværtningsnæring skal være forbrudt paa Grund af vedkommende overgaaede Straffedomme (jfr. Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 9 og Næringsloven af 29de December 1857 § 78) og indeholder endvidere en ubetinget Bestemmelse om, at den, der har forbrudt sin Adkomst paa Beværtningsnæring, ikke paany kan vinde saadan Adkomst (jfr. Næringsloven af 29de December 1857 § 9, sidste Punktum).

Da Fortabelse af Næringsretten maa betragtes som en lobbestemt Følge af Dommen, er det antaget, at den ikke kan eftergives ved Benaadning (jfr. Justitsministeriets Skrivelse Nr. 266 af 7de December 1875).

III. Udfænkning af Brændevin og skattepligtigt Øl.

Til § 11.

Denne Paragraf indeholder en betydelig Afvigelse fra de nu gældende Regler, idet

det bestemmes, at Retten til at udfænke Brændevin og skattepligtigt Øl betinges af dertil erhvervet kongelig Bevilling ikke blot — som hidtil — for Landets Vedkommende, men ogsaa for Kjøbenhavns og de øvrige Kjøbstæders Vedkommende.

Det er dernæst bestemt, at saadan Bevilling kun kan meddeles den, der har eller erhverver Adkomst paa Gæstgiveri, Værtshushold eller Konditori, og derhos kun til Mænd, som have fyldt 30 Aar, og som paa deres Hjemsted besidde godt Navn og Rygte; Kvinder ere saaledes udelukkede fra at opnåa Bevilling, og i Overensstemmelse hermed indeholder Paragraffens Slutning den Bestemmelse, at Udfækningsretten ikke gaar over paa den berettigedes Enke eller hans forladte Hustru.

Til § 12.

I Analogi med Bestemmelserne i Lov Nr. 73 af 23de Maj 1873 § 9 tillægges nærværende Paragraf Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder en vis Indflydelse paa, i hvilket Omfang de omhandlede Bevillinger skulle kunne meddeles, idet nærmere Bestemmelser herom med Indenrigsministeriets Samtykke kunne optages i en af Kommunalbestyrelsen affattet Vedtægt; det er derhos, i Modsatning til hvad nu er Tilfældet, fastsat, at Kommunalbestyrelsen, naar en Udfækningsret bortfalder, ved offentlig Bekendtgørelse med passende Varsel skal kunne indkalde dem, der attraa at erholde Udfækningsretten, til at melde sig.

Til § 13.

Da Udfækningsretten betragtes som en Del af Beværtningsnæringen, er der her fastsat, at de i §§ 5—7 indeholdte Bestemmelser ogsaa komme til Anvendelse med Hensyn til denne Ret; dette er derimod ikke Tilfældet med de i § 8 indeholdte Bestemmelser, og Lovforslaget tilsigter saaledes fra den Beværtningsnæring, der anses som fri Næring, at udelukke Ret til at udfænke Brændevin og skattepligtigt Øl.

Til § 14.

En tilsvarende Bestemmelse til det i Paragraffens første Stykke indeholdte Forbud mod Udfænkning til Personer under 16 Aar eller til kendetligt berusede er optagen i Politivedtægt for Kjøbenhavn af 22de Juni 1883 § 66.

Forbudet mod Udfænkning paa Føllekirkens Helligdage indtil Kl. 4 Eftermiddag er ngt.